

Numărul 1
12/17/2020

Clasa a VII-a A

Ochelari de a VII-a

Crăciunul în familiile noastre:

- **Povestea nopții de Ajun**

Este seara de Ajun. Covorul alb a pus stăpânire peste întreg orașul. În șuierul viscolului, copacii se apleacă. Pare că și ei se închină Mântuitorului ce se naște în fiecare an în lăcașul sufletelor noastre. Fulgii cad grăbiți din cerul întunecat. Copacii despuiți veghează asupra aleilor acoperite cu zăpada magică ce sclipește în lumina stelelor. Păsările de noapte, loialele tovarășe ale orășenilor, ce nu i-au părăsit pe timp de ghețuri și omăt, își fac glasul auzit în întunericul nopții misterioase.

Vântul șoptește sectetele ce se ascund în spatele fiecărei uși. Aici bunica pregătește prăjituri. Aici mama spune o poveste. Aici copiii îi cântă bunicului colinde. Aici părinții s-au întors acasă și sunt întâmpinați printre lacrimi de copii. Aici s-au culcat cu toții devreme, pregătiți pentru frumoasa zi de Crăciun. Aici întreaga familie se roagă; pentru un an mai îmbelșugat, pentru sănătate mai multă, pentru fericirea tuturor, și pentru încă douăsprezece luni cu cei dragi alături, la bine și la greu.

Dacă te uiți în depărtare, o casă veghează de pe deal. Lumina de la geamuri ghidează ca un felinar. Că la orice altă casă, neaua albă îngreunează

acoperișul, odată roșu. Din curte se aude din când în când lătratul voios al unui câine. Și de îndrăznești să te apropii, să bați la ușa și să intri, vei descoperi o lume de povești, o lume cucerită de magia Crăciunului. Așa ajungi în casa noastră.

„Sunt coapte prăjiturile!” se-aude glasul dulce al mamei.

„Și focul este pregătit!” răspunde tata voios.

Îmi pun jos cartea și mă îndrept spre scări. Nu mă grăbesc. Admir decorațiunile pe care le-am aranjat cu bucurie. În cele din urmă, pășesc în sufragerie și sunt întâmpinată de frumosul brad împodobit. Un joc de lumini este vizibil printre ramurile acestuia. Mama și tata sunt așezați în fața șemineului. Mă alătur și eu în liniște. Flăcările aurii își reflectă dansul pe perete, luminând într-atât camera. Singurele sunete auzite sunt sfârâitul focului și șuierul vântului de cealaltă parte a ferestrelor. Gândul la el îmi dă fiori. Dar aici e cald. Închid ochii și inspir parfumul bradului și aroma de scorțișoară.

Îmi umplu sufletul cu acest sentiment și iau notițe în minte, știind că nu voi uita în veci un astfel de moment. Dar timpul tace și trece. Ne ridicăm din fața focului pentru a ne așeza la masă. Mama îmi vorbește cu căldură, iar tata râde alături de mine. Aromele mâncărilor îmi dau târcoale și astfel încep să-mi umplu farfuria. Îmi îndrept privirea către geam. Viscolul s-a oprit. Acum fulgi mari cad liniștiți. Le arunc o privire plină de înțeles părinților mei. Ei zâmbesc și dau din cap. În astfel de momente, cuvintele sunt invitați nepoftiți și nu sunt de folos. Astfel terminăm de mâncat și gustăm prajiturile în pregătirea cărora am contribuit fiecare.

Ne îmbrăcăm gros și pășim afară, în covorul moale de omăt. La auzul vocilor noastre, o cățelușă se apropie dând din coadă: Scarlett. Alergăm împreună, jucându-ne printre fulgii zburdalnici. În cele din urmă, cu obrajii îmbujorați și hainele ude, ne întoarcem în căldura confortabilă a casei.

S-a făcut deja târziu. Ne lepădăm de paltoane, căciuli și mănuși și ne îndreptăm spre dormitoare. Mă întind în pat. În surdină, se aud colinde. Gândul mă poartă la ziua ce urmează, la biserica plină, de dimineață, la vocile de colindători ce se aud în întreaga țară, și la încă o zi de liniște alături de persoanele cele mai dragi mie.

Astfel decurge Ajunul Crăciunului în lăcașul meu. Dar aceasta este doar o poveste pe lângă alte mii. Fiecare casă, fiecare bec aprins și fiecare coș de fum ascund propriile taine în noaptea de Ajun.

de Blaga Jaqueline

- Crăciunul în Italia

Crăciunul în Italia

Crăciunul este pe aproape și, pentru câteva zile, atmosfera sa fermecată s-a răspândit în fiecare colț: de la case, la străzi și oriunde luminile, copacii colorați și pachetele de cadouri ne amintesc că în această perioadă anume suntem cu toții mai buni. Cea mai importantă sărbătoare a anului aduce cu sine obiceiuri și tradiții care au fost repetate de secole, transmise de la mamă la fiu, până în zilele noastre.

Dar v-ați întrebat vreodată care sunt tradițiile din **Italia**? Să refacem în mod ideal cizma și să le descoperim împreună!

Baza Crăciunului italian este **credința, familia**, dar și **mâncarea**. Tradițiile au un rol fundamental în desfășurarea Crăciunului Italian.

În România, începem sărbătorile cu **Sfântul Andrei** și **Sfântul Nicolae**, dar italienii nu știu de Moș Nicolae sau, cel puțin, nu îl sărbătoresc. Italianii încep sărbătorile de iarnă odată cu "L'Immacolata Concezione" ("Neprihănită Zămislire") care se sărbătorește în fiecare an pe 8 decembrie. În această zi se împodobeste bradul, ritual la care, de obicei, participă întreaga familie.

În Italia, **pomul de Crăciun** a devenit o tradiție în a doua jumătate a secolului al XIX-lea datorită reginei Margherita de Savoia, care l-a împodobit în Palatul Quirinale din Roma.

Pentru pregătirea Crăciunului în mod spiritual, în timpul **Adventului** se face, împreună cu copiii, Coronița de Advent care este de forma circulară acoperită cu ramuri verzi pe care sunt așezate patru lumânări. Forma circulară înseamnă că nu are **început** sau **sfârșit**, este un semn de eternitate, unitate și de iubirea lui Dumnezeu, care este infinită. Ramurile verzi înseamnă speranța și viața. Lumânările sunt aprinse pe rând în cele patru duminici de Advent. Ele simbolizează lumina în mijlocul întunericului: mântuirea adusă de Isus Hristos este lumina pentru viața fiecărei persoane.

Aprinderea fiecărei lumânări indică **victoria progresivă a Luminii asupra întunericului** datorită venirii tot mai apropiate a lui Mesia.

Una dintre cele mai importante și mai frumoase tradiții a Crăciunului italian este **leslea**. Aceasta tradiție este răspândită mai ales în centrul și în Sudul Italiei și are o semnificație creștină. Reconstruirea ieslei lui Isus, adorarea magilor, steaua care i-a călăuzit pe Regii Magi să ajungă la Isus devine astfel un mod de a trăi și aprofunda misterul Crăciunului.

Scena **Nașterii Domnului** se spune că este lucrarea Sfântului Francisc de Assisi. În noaptea de Ajun a Crăciunului din 1223, în Greccio, în Umbria, Sfântul Francisc a realizat prima scenă a nașterii din istorie, reprezentând nașterea lui Isus în Betleem.

Cu cincisprezece zile înainte de Crăciun, Francisc a chemat un om din partea locului, cu numele Giovanni, și l-a rugat să pună în practică dorința lui de a reprezenta Pruncul Isus născut la Bethleem și să vadă cu ochii trupului greutatea în care s-a aflat, cum a fost așezat într-o iesle și cum zăcea pe fân între bou și măgăruș. Imediat ce l-a ascultat, prietenul credincios a mers să pregătească într-un loc toate cele necesare, conform dorinței sfântului. Așa în noaptea Sfântă de Ajun a Crăciunului, Greccio s-a transformat în Bethleem. Oamenii veniți au arătat o bucurie de nedescris, pe care n-au simțit-o niciodată înainte, în fața scenei Nașterii.

Din acel moment mulți artiști au creat figurine din lemn sau din lut în acest scop; de aceea în fiecare casă se face o iesle cu figurine. Și astfel se naște tradiția Italiană de a face iesle în casă cu statuete sau iesle vie în multe orașe din Italia.

Ziua de **24 decembrie**, **Ajunul Crăciunului** este foarte importantă. Italienii încep sărbătorile chiar din această zi și rudele se Întâlnesc pentru o mare cină.

După marea cină, toată familia fac o mică procesiune în casă, unde se naște Pruncul Isus în iesle. Apoi toți merg la Liturghia de Crăciun la mieznoapte. După liturghie, continuă petrecerea acasă cu niște jocuri precum: Tombola (un fel de Bingo), jocuri de cărți, Jocuri de societate, ... care sunt foarte amuzante.

Petrecerile de Crăciun sunt cele mai bune ocazii ale anului pentru ca rudele să se întâlnească, redescoperind bucuria de a fi la masă împreună.

Mâncărurile tipice de Crăciun sunt multe și variate:

În Vigilia de Crăciun se mănâncă mai ales peștele: capitone, baccalà, stridie sau tortellini in brodo, pettole, pasticcio...;

Capitone

Pasticcio

Pettole

Tortellini

În ziua de Crăciun se mănâncă mai ales carne și mielul;
În ziua de Sfântul Ștefan se mănâncă Tagliatelle in brodo .

zampone

miel

O constantă a tuturor meselor italiene de Crăciun sunt fructele uscate și deserturile, cum ar fi panettone, torrone, pandoro și cartellate.

panettone

torrone

Crăciunul este o sărbătoare minunată !

de Domenico Paolo Pupillo

- **Cum se pregătesc orașele pentru Crăciun fără târg**

Deși anul acesta târgurile au fost anulate din cauza pandemiei, asta nu a oprit răspândirea voiei bune și atmosferei de Crăciun.

În Oradea s-a montat bradul, ca și în anii precedenți, și s-au atârnat luminițele de Crăciun.

Deși bradul e amplasat ca anii trecuți, se simte lipsa Târgului de Crăciun.

În Sibiu Târgul de Crăciun a fost și el anulat , mai târziu, pentru siguranța oamenilor. În Cluj se vor organiza mai multe evenimente, dar cu mare grijă la protecția oamenilor.

Și în Brașov Târgul de Crăciun e anulat în format fizic, dar se vor face activități online și comerț online.

În Alba Iulia căsuțele cu mâncare au fost desființate, dar în centru încă se mai găsește patinoarul.

Nici în capitală nu este organizat Târgul de Crăciun din cauza situației actuale.

În Craiova Târgul de Crăciun va fi organizat, numai că, pentru a evita aglomerația, acesta se va împărți în două piețe.

de **Mardale Sânziana**

Curiozități:

- **Ce n-ai știut despre J.K. Rowling**

Un lucru pe care probabil că nu îl știi despre scriitoare este faptul că ea a fost talentată de mică: la șase ani „Joanne a scris o poveste despre un iepure sălbatic pe care a numit-o „Rabbit” , iar la unsprezece ani a scris un roman despre șapte diamante

(dacă ești un fan Harry Potter , atunci probabil că îți dai seama de unde și-a luat J.K Rowling inspirația pentru un aspect al seriei de romane).

Poate crezi că scriitoarea a avut parte de un succes foarte mare din prima încercare , însă nu este întocmai așa. Chiar și J.K Rowling a avut momente de slăbiciune. Într-o zi , Joanne s-a trezit lefteră ca mamă singură , fără slujbă și fără bani . Toată averea ei încăpea într-o valijoară , inclusiv primele trei capitole ale unei povestiri despre un băiat cu puteri magice , pe nume Harry Potter. Manuscrisul a fost respins de nenumărate ori , până când , la un moment dat, un editor l-a acceptat.

Pentru a-l publica însă , Joanne a trebuit să se semneze drept „J.K”, deoarece se considera că unii adolescenți nu ar vrea să citească o carte dacă ar fi știut că e scrisă de o femeie.

Mulți oameni nu au crezut în ea , dar iată ce succes are acum seria de romane "Harry Potter !" Scriitoarea spune ca să ne încurajeze pe toți să greșim : „ E imposibil să trăiești fără să ai niciun eșec în afară de cazul când trăiești atât de prudent, încât e ca și cum n-ai fi trăit deloc.”

Irina Bulzan , Clasa a VII -a A
- Ilustrație realizată de Paola Rolld

Recenzie „Emmie cea invizibilă”

Aceasta carte am citit-o recent, dar nu e o carte de sezon. M-a surprins plăcut, sincer să fiu, nu mă așteptam să fie chiar așa de frumoasă în sinea ei și să pot învăța atâtea din ea. Deși trăiește într-o familie mai deschisă, Emmie e foarte timidă, dar îi place mult să deseneze și se regăsește desenând, printr-o întâmplare neplăcută, își face prieteni noi. Printr-un joc amuzant și

distractiv s-a ajuns ca prin pierderea unui bilet să se ajungă într-o poziție stânjenitoare pentru Emmie, la fel cum ar putea fi pentru toate persoanele timide. Ea mereu se gândește la ceas mai populară fată din clasă, dorindu-și să fie ca și ea. Însă, când face cunoștință cu Sarah la clubul de arte, se dovedește a nu mai fi tocmai atât de rău și că nimeni nu ia în serios acel bilet. Se împrietenește cu Tyler, băiatul de care îi place și se simte foarte bine cu el, ba chiar primește atenționare de profesoara de arte să vorbească mai încet. După cursuri, se simte mult mai în largul ei și se simte bine chiar și cu băieții pe care îi întâlnește în drum spre stația de autobuz. Și, pentru prima dată se simte bine și fără cea mai bună prietenă a ei. Morala: dacă pasărea nu poate zbura singură, taie-i creanga de sub picioare, adică, dacă nu te deschizi singur/ă, ai nevoie de un avânt (de care nu întotdeauna faci rost ușor

de **Alexandra Jurca**

Redactor șef:

Ilie Demian

Redactorii rubricelor:

Jaqueline Blaga

Irina Bulzan

Alexandra Jurca

Sânziana Mardale

Domenico Paolo Pupillo

Coordonator:

Emilia Haș

Revistă online